

ЭЖИНИЯЗ ШАЙЫРДЫҢ ГЕНЕАЛОГИЯЛЫҚ ШЕЖИРЕСИН ДҮЗИҮ МӘСЕЛЕСИНЕ

Т.Қ.Байниязова

*Өзбекстан Республикасы Илимлер академиясы Қарақалпақстан бөлімі
Қарақалпақ гуманитар илимлер илим изертлеу институты*

Аннотация. Мақала Әжинияз Қосыбай улының генеалогиялық шежиресін дүзіу мәселесіне бағышланған. Илимпаз Қ.Байниязов Әжинияз шайырдың өмірін, дөретиушилик тулғасын үйрениуге айрықша дыққат бөлді. Усы бағдардағы ізленислериниң нәтижесінде Қ.Байниязов Әжинияздың генеалогиялық шежиресін дүзіуге ерести.

Таяныш сөзлер: *Әжинияз Қосыбай улы, Қ.Байниязов, генеалогиялық шежире, шайыр, тулга.*

XIX әсир қарақалпақ классикалық поэзиясының ўәкили, уллы сөз шебери Әжинияз Қосыбай улының тулғасы қарақалпақ әдебиятында айрықша орын ийелейди. Шайырдың дөретиушилиги Н.Дәўқараев, Қ.Айымбетов, И.Сағитов, Ә.Пирназаров, К.Мәмбетов, Б.Қәлиметов, Х.Хамидов, Ә.Пахратдинов, Қ.Жәримбетов, Б.Генжемуратов Қ.Оразымбетов сыяқлы алымлар тәрәпинен үйренілди. Әжинияз шайырдың биографиясы хәм дөретиушилиги туўралы мағлыўматларды жыйнаўда филология илимлериниң докторы Қырықбай Байниязовтың хызмети айрықша.

Әжинияздың дөретиушилик тулғасы илимпаз Қ.Байниязовтың пүткил өмири даўамында дыққат орайында турды. Илимпаздың бул бағдардағы дәслепки қәдеми студентлик дәуиринен басланып, ол Қарақалпақстан Комплексли илим-изертлеу институтының тапсырмасы бойынша Әжинияз шайырдың өмири хәм дөретиушилиги бойынша материаллар жыйнаў иси менен шуғылланған хәм оларды Өзбекстан Илимлер академиясы Қарақалпақстан филиалының китапханасына тапсырған. Қ.Байниязовтың Әжинияз Қосыбай улының өмири хәм дөретиушилиги бойынша жәрияланған «Әжинияз шайыр хәққында айырым мағлыўматлар» деп аталған дәслепки мақаласы 1969-жылы 30-августта «Совет Қарақалпақстаны» (хәзир «Еркин Қарақалпақстан») газетасында жарық көрген болса, буннан соңғы ўақытлары да илимпаз өзи топлаған әдебий-илимий мағлыўматлары тийкарында бирнешше мақалалар жәриялап барды [1, б.32].

Әжинияз шайырға арнап жазған бир дүркин мақаласы Қ.Байниязовтың «Қосықтың күши» деген китапшасына енгизилген. Бул мақалаларда Әжинияз шығармаларының баспадан шығыўы, шайыр дөретиушилигин изертлеу жумысларының жағдайы хәм дәрежеси туўралы сын пикирлер билдириледі. Атап айтқанда, Рамберген Хожамбергеновтың жыйнаған материалларының аўхалы, Ә.Алымовтың билдирген пикирлери, А.Муртазаев, И.Сағитов, А.Каримов тәрәпинен таярланған «Әжинияз» топламындағы қәте-кемшиликлер, Қ.Бердимуратовтың Әжинияз шайырдың «Бозатаў» китапшасына салған сүүрети қатаң сынға алынған болса, шайыр дөретиушилигин үйрениушилер арасында И.Юсуповтың «Дала Орфейи», С.Камаловтың «Әжинияз шығармаларындағы тарийхий хәм этнографиялық мағлыўматлар», Б.Исмайловтың «1858-1859-жыллардағы Қоңырат көтерилисиниң Әжинияз творчествосында сәўлелениуи», Х.Хамидовтың «Әжинияз поэзиясының дәреклери», Ә.Пирназаровтың «Әжинияздың сөз усталығы хәққында гейпара ойлар» сыяқлы мийнетлери шайырды жасаған заманына хәм әдебий орталығына тығыз байланыста изертлеп, оның шайырлық келбетин ашыўға хәрекет етиуи менен баҳаланатуғынын көрсетиледи [1, б.27, 30, 31, 39]. Буннан кейинги ўақытлары да илимпаз Әжинияз Қосыбай улының дөретиушилигине тийисли «Бул қосықлардың авторы ким?», «Қыз Меңеш Әжиниязды излеп келген бе?» «Әжинияз шайыр саяхатшы болған ба?» хәм т.б. мақалаларды жәриялады [2].

Әжинияз Қосыбай улының қәбирин табыўда Қ.Байниязовтың үлесі бар. Белгили тарийхшы, Өзбекстан Қаҳарманы Ғайратдин Хожаниязов былай жазады: «„Шайыр Қарақум ийшан қойымшылығында жерленген“ деген мағлыўматларға байланыслы жумыслар алып барылып атырған күнлердиң биринде филология илимлериниң докторы Қырықбай аға Байниязов келип: «Әжинияз бабамыздың қәбирин излеп атырғаныңызды еситип келдим. Академик Марат Нурмухамедовтың тапсырыўы менен бабамыздың қәбирин 1959-жылдан берли излеу менен шуғылланып жүриппен. Шайыр қәбири хәққында бирқанша мағлыўматларды анықладым, ол жерленген қойымшылық жайласқан орнын шама менен билемен», деди». Ғ.Хожаниязовтың еске түсириуинше, Әжинияз қәбирин излеу ертеректе басланған. 1975-жылы Әжинияз Қосыбай улының туўылғанына 175 жыл толыў юбилейин өткеріу бойынша шөлкемлестирилген юбилейлик комиссияның шешими менен шайыр жерленген қойымшылықты анықлау мақсетинде арнаўлы топар дүзилген. Қ.Байниязов, Қайыпназар Алланиязов, Турдыбек Қалимов хәм тағы басқалардан ибарат бул топар ағзалары Әжинияздың туўған-туўысқанларынан Өтепберген Қутлымурат улы (Мойнақ районы, Бесинши аўыл) дайысы Караматдийин Әмет улы (Шоманай районы, А.Муўсаев хожалығы), дайысы Төренияз Жәлеке улы (Мойнақ районы, Мойнақ хожалығы) менен ушырасқан. Топланған мағлыўматлар шайырдың Таллық дәрәясының оң жағасында жерленгенлиги хәққындағы бурынғы дереклерге жаңадан анықлық киргизген. Усы жумыслардың нәтижесінде

1992-жылы 17-июльде қойымшылықтың орны қайтадан анықланып, 1993-жылы 23-мартта Республикалық көлемде қулпы тас орнатыу мәресими өткерилген. Оған республика басшылары, әдебиет, мәдениет, көркем өнер илим, билим хәм тағы басқа көплеген тарау ўәкиллери, шайырдың әуладлары, туўған-туўысқанлары қатнасқан [3].

Хақыйқатында да, Қ.Байниязов Әжинияз Қосыбай улының урпақлары, оның ағайинлери менен тығыз байланыста болып, шайырдың өмири хәм дөретиўшилиги бойынша мағлыўматларды толықтырып барыўға умтылды. Илимпаздың изленислери соннан гүўалық береді, Әжинияз шайырдың генеалогиялық шежиреси удайы Қ.Байниязовтың нәзеринде болды. Мысалы, «Жас Ленинши» газетасының 1969 жыл 15 августтағы санында «Әжинияз шайырдың әуладлары» деп аталатуғын мақала жарық көреді. Буннан соңғы ўақытта Әжинияздың урпақлары туўралы илимпаз тәрәпинен топланған жаңа мағлыўматлар баспа сөз бетлеринде жәрияланып турды [4].

Ал, «Әжинияз шайырдың тамғалы таяғын қашан бурынғы қәлпине келтиремиз?» деп аталған мақаласында Қ.Байниязов өзиниң төмендеги ойлары менен бөлиседі: «Әжинияз Қосыбай улы – қарақалпақ халқының миллий мақтаншы. Ол өз дәуириниң жетик уламасы болыу менен бирге де уллы шайыр, сазенде хәм хошхаўаз қыссахан сыпатында түркий тиллес халықлар арасында кеңнен танылған. Сонлықтан, жақын күнлер ишинде республикамыздың дөретиўшилиқ ўәкиллери менен тағы арнаўлы топар дүзип, Әжинияз шайыр туўылып өскен Мойнақ, Қоңырат, Қанлықөл, Шоманай районларына дөретиўшилиқ сапарына барыўымыз керек. Бул топардың қурамындағы мәдениет хызметкерлери халыққа өз өнерлерин көрсетсе, фотохабаршы шайырдың әуладларын хәм оның атына қойылған мекемелер менен естеликлерди сүүретке түсирсе, мақсетке муўалық болар еди. Ал, мен өз гезегинде үлкен жастағы кемпир-ғаррылардан жаңа мағлыўматлар жыйнап хәм оларға тийкарланып Әжинияздың ата-бабалары менен әуладларының шежире кестесин дүзип шығар едим» [5].

Қ.Байниязовтың Әжинияз шайырдың туўысқанларынан Зийнатдин Ещановқа жазған хатында Республикалық үлке таныу музейиниң директоры С.Нурабуллаева Әжинияз шайырға арналған мүйешти жаңа экспонатлар менен толықтырыўды хәм Қосыбай улының шежиресин дүзип берийди тапсырғанын айтып, төмендегилерди жазады:

«Өзинизге мәлим, мен 1950-жылдан берібабаңыз туўралы материал жыйнап жүрмен. Бирақ, соңғы 20-30-жыл ишинде шайырдың әуладларына кимлердиң келип қосылғаны (шаўлық, қуўлық, мунлық, т.б.) хаққында жетерли мағлыўматқа ийе емеспен. Сонықтан мен музей директорынан транспорт, фотограф, кемпир-ғаррылардың айтқан гәплерин магнит лентасына жазып алатуғын инженер менен тәмийн етиўин ескерткен едим. Тилекке қарсы, С.Нурабыллева берген ўәделерин усы ўақытқа шекем орынламады. Сонлықтан, <...> бул туўралы газетаға мақала да шығардым («Еркин Қарақалпақстан», 2005 жыл, 11-ноябрь, №121 (18179)»). Хаттың соңында илимпаз Зийнатдин Ещановтан Әжинияздың урпақлары туўралы мағлыўматларды толықтырыўға жәрдем берийди өтинеди, өйткени «өзлериндей жигитлер жәрдем бермесе, бабаңыздың шежиресин дүзип шығыўым қыйын. Хәзир ден саўлығым да, жас өзгешелигим де бурынғыдай болып жүрийме имканият бермейди» деп жуўмақлайды [6].

Ден саўлығы сыр берсе де, Қ.Байниязов Әжинияз Қосыбай улы әуладларының генеалогия-шежиресин дүзип шықты, онда шайырдың атасы, әкеси, ул-қызлары, ақлықлары, шаўлықлары, қуўлықлары, мунлықлары, зарлықлары көрсетилген. Бул кесте төмендегеше көринисте (1-сүүрет):

